О узроцима понижења са сребреничког мезарја

Пише: Слободан Орловић
четвртак, 16 јул 2015 22:37

Тужна слика о изгону председника Владе Србије са гробља у Поточарима пуна је политичких порука. Свакојаке анализе баве се информацијама да је српски премијер тамо морао ићи јер су тако одлучили други („умолили га“), да је организовано нападнут са намерама понижења, освете, чак и убиства, да је напад природна реакција на српско „непризнавање геноцида“ или руски вето на „британску резолуцију“ и др. Али кључно питање овим поводом ипак је: каква је то наша држава данас и која јој је будућност ако председник Владе, трчећећи, спасава живу главу са историјске посете Сребреничком мезарју? Све уз директан пренос за светски аудиторијум (паде ми на памет - пошто је уживо одгледан Гадафијев „спонтани“ смртни линч, држава Либија је нестала). А власт годинама као свој први плус истиче велики углед који Србија ужива међу пријатељима са свих страна. Нешто ту не штима.

Политика светског владара (САД), негових савезника и послушника према Србији истоврсна је од времена председника Слободана Милошевића до данас. За владаре са Запада пожељан си на месту председника државе или премијера све док чиниш њиховом политичком, војном, економском и културном интересу. Али уз игру по њиховим нотама, паралелно теку притисци и критике. Јавно се, у једном периоду, челник српске власти похваљује од стране амбасадора, (под)секретара, портпарола, медија, ређе министара, а истовремено - тајним комуникацијама - исти ти га критикују, притискају и уцењују.

Пише: Слободан Орловић
четвртак, 16 јул 2015 22:37
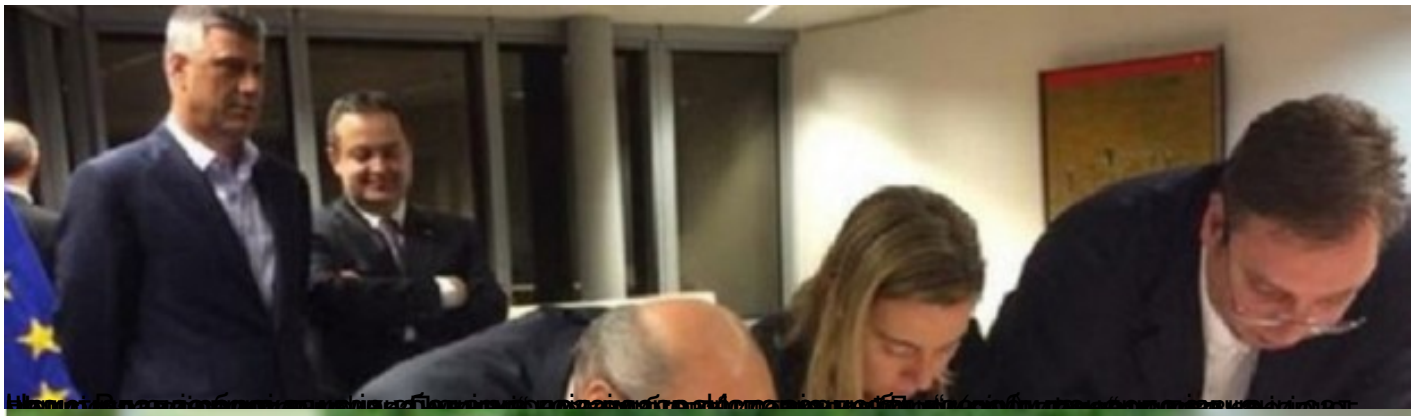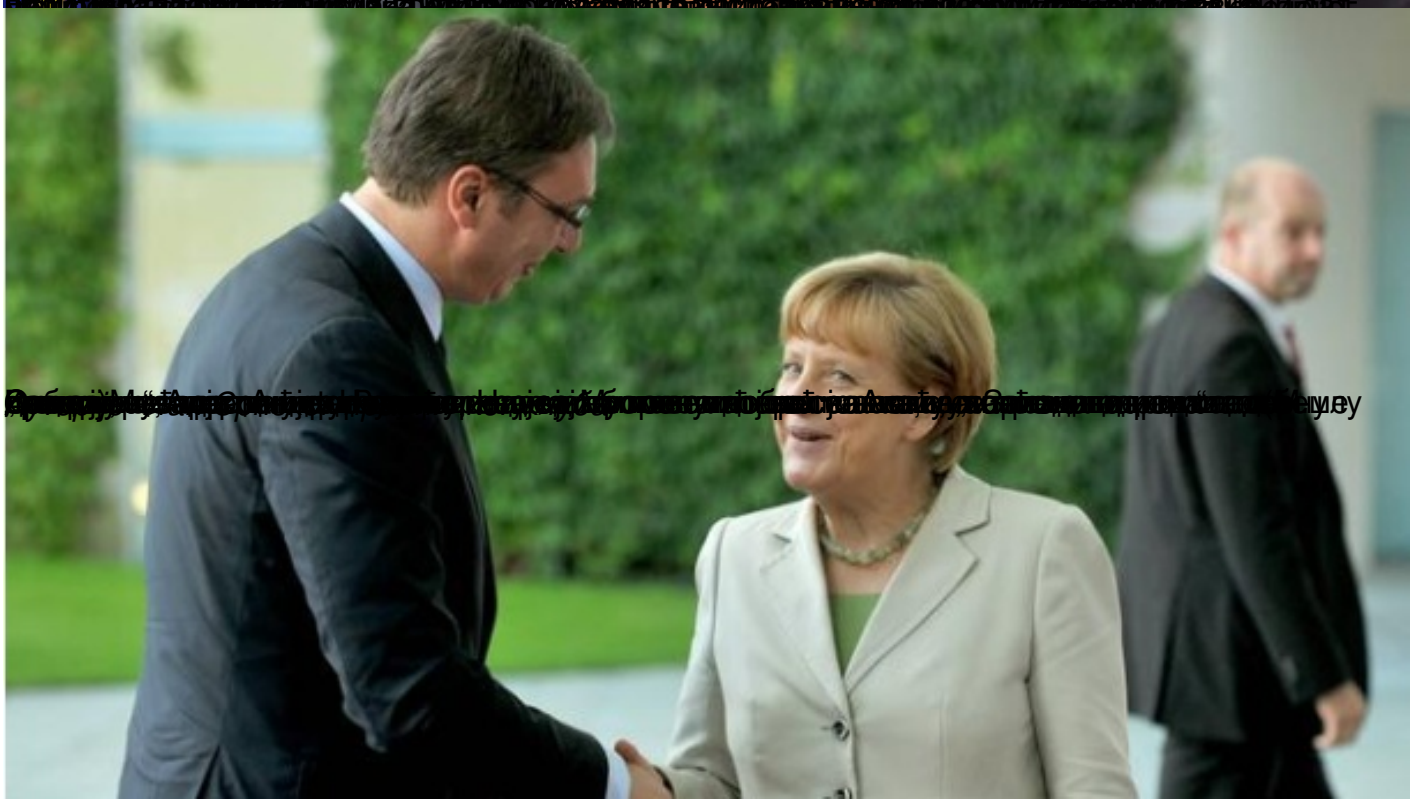
Пише: Слободан Орловић
четвртак, 16 јул 2015 22:37